

472

Ms. Pelt 92

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΓΟΥ

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ,

«*Αναίτε τον Θεόν εν τωις Αγίοις Αυτού.*»

ΤΙΣ

Του Γεροκλήριου Νομού Κερκύρας

ΧΡΙΣΤΟΦΩΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΗ.

Διδασ. τής Ὁρ. Χρ. Θεολογίας,

Ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Κάλκη Ἱερᾶς Θεολογικῆς

ΣΧΟΛΗΣ.

20x20 25

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ x Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ. •

Κωνσταντίνου Π. Παλλάρη.

1869.

ΠΡΑΝΤΙΤΥΚΟΣ
ΚΑΝΟΝ ΖΩΝΗΣ ΥΠΟΘΡΟΝΟΝ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥΤΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΛΛΑΝΗ.

Κελεύσει τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΚΑΝΟΝ ΖΩΝΗΣ ΥΠΟΘΡΟΝΟΝ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥΤΟΥ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΟΣ
ΕΚΔΟΤΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1880

ΞΠΥΡΙΔΩΝΙ

ΤΩ ΟΣΙΩΤΑΤΩ ΛΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ
ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΤΩ ΕΜΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΗ
ΤΩ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΣΚΗΤΙΚΑΙΣ ΑΡΕΤΑΙΣ
ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΩ
ΚΑΙ ΘΕΙΩ ΖΗΛΩ ΔΙΑΠΡΕΦΟΝΤΙ,

Τό ταπεινόν τοῦτο Κήρυγμα εὐσεβῶς
ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ,

Ὁ ταπεινός τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροκλήου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἑλάχιστος.

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα.

Ὁ Κύριος ἐδέξατο, Πατριώτατε, οὐ μόνον τοὺς ἀπὸ πρώτας, ἀλλὰ και τοὺς τὴν ἐνδεκάτην προσελθόντας, και ἀπαρτας ἀνεξαιρέτως ομοίως ἀντήμειψεν οὐχὶ κατὰ τὴν ἴσην ἐργασίαν ἐκάστων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἴσην αὐτῶν προθυμίαν, και κατὰ τὸ πολὺ και πλούσιον Αὐτοῦ Ἔλεος.

Δέξε οὖν καμὲ, Πάτερ Σεβασμιώτατε και Ἱερώτατε, τὴν ἐνδεκάτην προσερχόμενον, ἵνα συγχαρῶ τὴν Υ. Π. κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ κλεινοῦ και σεβασμιῶν ὀνόματος αὐτῆς ὡς εἰ ἀπὸ πρώτας ἤρχομένη, ἀποβλέπων εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τῆς Υ. Π. και εἰς τὸ πρόθυμον τῆς ἐμῆς ψυχῆς, κωλυθείσης ἐκ τῆς ἀσχολίας μου ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγῶνι τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐτοιμασθῶ εἰς τὸ ἱερὸν Ἐγκώμιον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, δι' ὃ και ἀχοβολῶς καθυστέρησα μέχρι τῆς ἐνδεκάτης.

Συγχαίρω υἱᾶς ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἡμῶν ἑορτῇ, και εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὅπως ὁ Κύριος παράσχῃ ὑμῖν υγίαν σῶματος, εἰρήνην βίου, γαλήνην ψυχῆς, εὐφροσύνην γῆρατος· διαφυλάξῃ ὑμᾶς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ σῶον, ἔτιμον, υγιᾶ, μακροημερεύοντα και ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Αὐτοῦ, και δόξῃ ὑμῖν πάντα τὰ γῆινα και οὐράνια ἀγαθὰ τὰ πληροῦντα τοὺς πλουσίους και ἀκερώτους Αὐτοῦ Θεσαυροὺς, ἐν τε τῇ ἐνταῦθα βιωτῇ και ἐν τῇ Μελλούσῃ, τῇ πνευματικῇ και μακαρία, ἐν τῇ φωταυγῇ και Ἀγλαοτάτῃ τῶν Οὐρανῶν Βασιλείᾳ.

Ἐπιθυμῶν δ' ἐρθύμημά τι ρὰ προσερέγκω τῇ Υ. Π. πρὸς ἀνάμνησιν τῆς σεπτῆς ταύτης ἡμέρας πέμπω αὐτῇ δῶρον, μικρὸν

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

μὲν καὶ εὐτελὲς, ἀλλ' ὄσιον καὶ Θεοφιλὲς, λόγον, ὃν ἐκήρυξα ἐνταῦθα εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Πανηγυρικὸν ἔντα τὸν Ὀσίον καὶ Θεοφόρον Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, τὸν ὁποῖον ἡ Γ. Π. ἐκ παίδων ἡμεῖς καὶ γεραίρει. Δέχθητι αὐτὸν εὐμενῶς, Πατριερώτατε Πάτερ, καὶ χάριν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ αὐτῆς τέκνου, τοῦ ἀναξίου Ἐγκωμιαστοῦ, καὶ χάριν, πρὸ πάντων, τοῦ Ἐγκωμιαζομένου Ἁγίου, τοῦ λίαν ἡμῖν τιμημένου καὶ δεδοξαμένου.

Ἐν Κερκύρα τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1868.

Τῆς Ὑμετέρας Πατριερώτητος.

Ταπεινότητος καὶ Εὐπειθέστατον τέκνον,

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΙΣ

ἐν Ἱερέσι ἐλάριστος.

« Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε
» οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη
» ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ
» αὐτῆς. (Ἡσαΐας ΙΗ' 6.)

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν Προφητῶν, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος διὰ τὴν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμφάντην τῆς Εὐδοκίας καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μετ' ἀφάτου ἐνθουσιασμοῦ ἐκφωνεῖ.

« Ἀγαλλιασθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς! . . . »

Ἐν παρομοίᾳ τινὶ περιστάσει καὶ ἡμεῖς σήμερον εὐρισκόμενοι, συνθηροισμένοι, εὐσχήμως καὶ θεοφιλῶς, ὅπως ἱεροπρεπῶς πανηγυρίσωμεν, ἐν Εὐδοκίᾳ καὶ Χάριτι Θεοῦ, τὴν φαιδρὰν καὶ χαρμύσινον Ἑορτὴν τοῦ μεγάλου φρουροῦ καὶ Προστάτου τῆς εὐσεβοῦς καὶ μεγαθύμου Κεφαλληνίας οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλης, καὶ ὅλου τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος, ἀξίως δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον ν' ἀκούσωμεν τὸ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου φαιδρὸν ἀγαλλίαμα « Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες τὴν Νεάν Σιών, τὴν Χριστομάρτυρα καὶ Μεγαλομάρτυρα Γῆν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ τοῦ νέου Ἰσραὴλ, ὁ Θεοφόρος Γεράσιμος, ὑψώθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς! . . . » Ἡ Εὐδοκία καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πλήρης ἀγαθοδότητος λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἀναφαίνεται πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνθα οἱ παμφεστάτοι αὐτῆς φωστῆρες, οἱ πάνσεπτοι αὐτῆς Ἅγιοι, αὐγαῖς Θειοτάτου Φωτὸς φωταγογούμενοι, διαφωτίζουν τὸ ἀγλάν αὐτῆς Περιεστύλιον, καὶ περιστέφουσιν τὸ φαιεσφόρον αὐτῆς Ἀέτωμα μαρμαρυγαῖς Θεοματῶν διηνεκῶν καὶ ἀτελευτήτων! . . . Ἐντεῦθεν αἱ ἑορταί

τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι Πανηγύρεις δοξολογοῦσαι τὴν Θεῖαν Ἀγαθοσύνην, εἶναι Πανηγύρεις ἀνυμνοῦσαι τὰ Τρόπαια τῆς Θεῖας Μεγαλειότητος! Ἐν αὐταῖς φαιδρῶς ἀναπολεῖται ἡ Θεία Χάρις, καὶ χαρμοσύνης ἀναμιμνήσκεται ἡ Θεία Εὐδοκία! Δι' ὃ καὶ χαρὰ ἀγία, εὐφροσύνη ἔνθεος, καὶ ἀγαλλίασις Ἀγγέλων, εἶναι ὁ ἱερός χαρακτήρ τῶν φαιδρῶν καὶ ἀγλαοτάτων τούτων ἡμερῶν, καὶ ὡς θεοφιλῶς ἀναμιμνησκόμεθα, ὅτι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὑψώθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν! . . .

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν. « Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ, ἐξερπόμενοι τὴν Χάριν Σου ἐξ Ἁγίου Κατοικητηρίου Σου, ἐμοὶ μὲν, ὅπως Θεοφιλῶς ἐξυμνήσω τὸν σήμερον ἐορταζόμενον Ἅγιόν Σου. τῷ δὲ Σῶ λαῶ, ὅπως χριστιανικῶς μιμηθῇ τὸν Ἅγιόν του βίον, πρὸς σωτηρίαν πάντων ἡμῶν καὶ πρὸς Δόξαν τῆς Θεῖας Σου Μεγαλοσύνης. Ἀμήν.

Ὁ Ἅγιος καὶ Θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν ὁ Ὁσῖος καὶ Θαυματουργὸς Θεὸς Γεράσιμος, ὁ τῶν Ὀρθοδόξων Προστάτης καὶ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος, ὁ πάσης Ἑλλάδος τὸ καύχημα, τὸ κλέος, ἐγεννήθη εἰς τὴν ἐνδοξὸν Γῆν τῶν Πελοποννησίων, ἐν τῷ μέσῳ οἰκογενείας τῶν μάλιστα πλουσίου καὶ εὐγενοῦς, τῆς Ἡγεμονικῆς οἰκογενείας τῶν Νοταράδων. Ἀνετράφη ἐν τῷ μέσῳ Σεραπόντων καὶ Σεραπαινίδων ἐν τῷ μέσῳ στολῶν καὶ κοσμημάτων, πλοῦτου καὶ δόξης, θωπειῶν καὶ χαρίτων, λαμπρότητος καὶ κάλλους! . . . Ἄλλ' ἢ θεὰ τῶν Σεραπόντων καὶ τῶν Σεραπαινίδων δὲν τὸν ἠΰφραινεν· αἱ θωπεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος τὸν ἠνόχλουν· ἡ λαμπρότης καὶ τὸ κάλλος δὲν τὸν ἔθελγον! . . . Αἱ θωπεῖαι τῷ ἐφάνιντο ὀχληραὶ, ἡ δόξα ματαία, ἡ λαμπρότης ὠχρὰ, τὸ κάλλος ἄχρουν! Ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα· ἡ καρδία τοῦ ἐπόθει καὶ τὰς θωπείας καὶ τὴν δόξαν καὶ τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος. Ἄλλ' ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα, ἡ καρδία τοῦ ἐπόθει θωπείας μὴ φθεινούσας, δόξαν μὴ δύουσαν, ἀναστροφὰς μὴ ἐκλειπούσας, λαμπρότητα μὴ ὠχρῶσαν καὶ κάλλος ἔμφυχον! . . . Ἡ καρδία τοῦ ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ ἀληθές· ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ σταθερὸν· ἡγάπα, ἀλλ' ἡγάπα τὸ αἰώνιον! . . . Τίς οὖν ἡ δόξα, τίς ἡ λαμπρότης, τίς ἡ ἀναστροφή, τίς ἡ καλλονὴ ἡ ἀληθής, ἡ σταθερὰ, ἡ αἰώνιος; Τίς; Ὁ Θεός! . . . διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Δόξα ἡ Ἀνέσπερος, ἡ Ἀγκυροβόλος ἡ Ἀκόρεστος, ἡ Λαμπρότης ἡ Ἀσπιλος, τὸ Κάλλος,

τὸ ἀμάραντον! . . . Διότι ὁ μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγαία αἰτία πάσης ἐρατεινῆς Μορφῆς, πάσης Καλλονῆς ἀφάτου, πάσης γλυκειᾶς εὐφροσύνης, παντὸς ἐπαγωγοῦ θελητήρου! . . . Διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἡ ἀφθονος Ἀγαθότης, ἡ ἐξαστράπτουσα δόξα, τὸ νοερὸν Φῶς, τὸ ἀγαπητότατον πάντων τῶν λογικότητος μετεχόντων, τὸ Κάλλιστον καὶ Ἐμφανεστάτον, τὸ Ὑπερπύθητον Κάλλος!

Ἴδου τί ἡγάπησεν ἡ μακαρία ψυχὴ, ἴδου τί ἐπόθησεν ἡ Θεοδόχος καρδία τοῦ Θεολήπτου καὶ Θεόφρονος πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου! Δι' ὃ καὶ ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης ἡλικίας του, ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς νεότητός του, ἀποχαιρετᾷ τὸν Κόσμον, στρέφεται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐναγκαλιζέται τὴν Παρθενίαν! . . .

ὦ! τί ὠροῦν ὄνομα! τὴν Παρθενίαν! . . . Ἄλλὰ διατί τὴν Παρθενίαν καὶ ὄχι τὸν ἱερόν Γάμον, διατί; διότι ἡ Παρθενία εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ ἁγίου βίου! Βεβαίως ὁ νόμιμος καὶ ἱερός Γάμος, ὁ σωφροσύνη καὶ τιμιότητι συναπτόμενος, πρὸς ἀμειψίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς θεοφιλῆ συμπλήρωσιν, καὶ πρὸς ἁγίαν καὶ Θεοφιλῆ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, βεβαίως εἶναι ἅγιος καὶ ἀμίαντος. Τοῦτο ἐπιβεβαιῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος, λέγει, «Ὁ σεμνὸς Γάμος ἐν μεγάλῃ τιμῇ, ὁ ἐν μονογαμίᾳ μάλιστα καὶ παραφυλακῇ ἐνταλμάτων.» (περὶ Πίστ. τῆς Καθ. Ἐκκλ.) Ὁ δὲ Κύριος ῥητῶν, ἐντέλεται. «Λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δότε ἀνδράσι.» (Ἰερ. 36, 6.) Διότι, «Τίμιμος ὁ Γάμος ἐν πᾶσι καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος.» (Ἐβρ. 13, 4.) Ἄλλὰ, καίτοι τοιοῦτος ὢν, καὶ νόμιμος καὶ ἱερός καὶ ἅγιος, ὁ Σεῖος Γάμος, δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος εἰς ὃ ἀνυψοῖ αὐτὸν ἡ Παρθενία. Διότι ἡ Παρθενία οὐ μόνον Ἀγγέλων ἐστὶ μίμησις, ἀλλὰ καὶ τύπος καὶ Θουσία καὶ Πολίτευμα καὶ ἐγκατάστασις Αὐτοῦ τοῦ τὰ πάντα θεσμοθετήσαντος Χριστοῦ. «Ὁταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λέγει ὁ Μακάριος Ἰερώνυμος. Ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κατέβῃ ἐπὶ τῆς γῆς, Ἀγγέλων πολίτευμα ἐγκατέστησεν, ὅπως, ὁ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ προσκυνούμενος, Ἀγγέλου ἔχη καὶ ἐπὶ Γῆς προσκυνούντας.» (Ἐπιστ. 22) Καὶ ἀλλαχοῦ· «Ἡ Παρθενία Θουσία ἐστὶ Χριστοῦ, Ἀγγελικὴν ἔχουσα μίμησιν.» (Gont. for.) Ὅθεν καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἀπλοϊκώτερον διδάσκων, οὕτως ἐξάγει τὴν Παρθενίαν. «Ὁ ἅγα-

μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήτας μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ Γυναίκῃ. » Καὶ πάλιν· « Ἡ ἀγάμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. (α, Κορ· 7, 32.) Καὶ ἐπιπροσθέτει· « Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ Στρατολογησάτῃ ἀρέσει. » (β, Τιμ. 2, 4.) Ἴδου τίς ἡ διαφορὰ τοῦ Γάμου ἀπὸ τῆς Παρθενίας! Διαφορὰ μεγάλη! Διαφορὰ ἀκαταλόγιστος! . . . Γέγονεν ἤδη καταφανέστατον, ὅτι οὐδέποτε, ὁ σώφρων καὶ τίμιος Γάμος, δύναται οὐδὲ κἄν νὰ προσεγγίσῃ τὴν Δόξαν τῆς Παρθενίας! . . . « Τοσούτῳ, λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόστομος, τοσούτῳ προέχει τοῦ Γάμου ἡ Παρθενία, ὅσα τῆς γῆς ὁ Οὐρανὸς ἀπολείπεται, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ Ἄγγελοι! . . . » (περὶ Παρθ.) Διὰ ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἡμέτερος Ἅγιος ὁ Μακάριος, ὁ Δεδοξασμένος Θεὸς Γεράσιμος, ὁ μὴ θέλων τὰ ταπεινὰ, ὁ μὴ θεληγόμενος εἰς τὰ ἀτελεῖ ὁ μὴ τερπόμενος εἰς τὰ συνήθη τοῦ Γάμου, προέκρινε τὴν Οὐράνιον Παρθενίαν! Ἡ μεγάλη, ἡ Ἁγία ψυχὴ του, ὑπ' ἐνθέου ἐνθουσιασμοῦ φλεγόμενη, ἀνίπταται ἐπὶ τὰ ὑψηλά! Ἡ Θεόζηλος ἡ Θεόδωχος καρδιά του ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος φωτιζομένη, φλέγεται ὑπὸ τῶν Ἐπουρανίων! Ἦ Γῆ δι' αὐτὸν εἶναι κύκλος στενός, κύκλος πανταχόθεν πεπιεσμένος καὶ τὸν καταπίεζει! Ἐπιθυμεῖ κύκλον εὐρῆ, κύκλον ἀπέραντον. Ἐπιθυμεῖ τὰ Οὐράνια! . . . Ὁ Γάμος εἶναι ἡ Γῆ, ἡ Παρθενία ὁ Οὐρανός! Ὁ Γάμος εἶναι ἡ τιμία τοῦ ἀνθρώπου βιοτή, ἡ Παρθενία εἶναι ἡ ἀγία τοῦ ἀνθρώπου πνευματικότης! Δι' ὃ καὶ ἡ Παρθενία εἶναι ἡ βεβαία καὶ ἀσφαλὴς Γέφυρα, δι' ἧς ἡ Γῆ καὶ ὁ Οὐρανὸς ἐννοῦνται, καὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ τῶν Ἀγγέλων συναπαντῶνται καὶ συνταυτίζονται! . . . Ἡ πρώτη κρητὶς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, λέγει καὶ πάλιν ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνειος, ἡ πρώτη κρητὶς εἶναι, « ἡ Παρθενία ἀσκουμένη καὶ φυλαττομένη » (αὐτόθ.) Δι' ὃ καὶ ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς καλεῖ αὐτὴν « Ἄνθος καὶ Ῥόδον, Κόσμημα καὶ Ἐγκαλώπισμα τῆς Ἐκκλησίας » (De habite Virgine). Διότι ἐν τῇ Παρθενίᾳ συναυθούσι καὶ συνευωδιάζουσιν ὅλα τὰ Πνευματικὰ ἄνθη, καὶ διακλισημῶνται καὶ καθωραίζονται ὅλα αἱ Πνευματικαὶ χάριτες, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ αὐταπάρνησις, ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἡ Καλαισθησία καὶ ἡ εὐαισθησία ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐσπλαγγνία, ἡ Πίστις καὶ ἡ

Ἀγιότης καὶ πάντα ἀνθρωπίνη καὶ οὐράνια Ἀρετή. « Ὅθεν καὶ τὴν Περθενίαν ἠγάπησαν οἱ Ἐκλεκτοὶ τὴν Παρθενίαν ἠγάθησαν οἱ Ἅγιοι τὴν Παρθενίαν ἐλάτρευαν οἱ Ὅσιοι διὰ βίου. Διότι, καὶ ἅ λέγει ὁ Ἀσκητικὸς Πατὴρ Ἰσιδώρος ὁ Πηλουσιώτης. « Κατὰ τὴν ἀγνοίαν ταῖς Ἀγγέλοις ὁμοιοῦται ὁ ἄνθρωπος. » (Ἐπιστ. 1778) ὁ δὲ Ἅγιος Λύγουστῖνος ἐπισυνάπτει. « Ἡ τῶν Παρθένων βιοτή, Ἀγγέλων εἶναι ἡ βιοτή, δι' ἧς, ἐν φθαρτῷ σώματι, ἡ αἰδὸς ἀφλασσία γεραίρεται. » (De Virg.) « Ἐνθὸς δι' αὐτὴν καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀνάκρᾳζει. « Πλοῦτος ἀδαπάνητος ἐστὶν ἡ Παρθενία, στέφανος ἀμάραντος, Νὰς Θεοῦ, ἐνδικίτημα Ἁγίου Πνεύματος, μαργαρίτης ἐντιμος, τρόπαιον κατὰ τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ Θανάτου. » (περὶ Παρθ.)

Οἱ ἐν Περθενίᾳ διαλάμποντες εἶναι οἱ πνευματικοὶ Εὐνοῦχοι, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος ἐμιλῶν, μακαρίζει αὐτῶν τὴν ἐν τῷ Οὐρανῷ ὄρη καὶ οἶκον καὶ τοίχει αὐτοῖς, μέλλουσαν ὑπεράφθονον ἀνταπόδοσιν! . . . Ἔτι λέγει Κύριος τοῖς Εὐνοῦχοις· Ὅσοι ἂν φυλάξουνται τὰ Σάββατα (τὰς ἐντολάς) Μου, καὶ ἐκλεξῶνται ἅ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχουνται τῆς Διαθήκης Μου, δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τοίχει Μου τόπον ὀνομαστόν, κείτω οἶκον καὶ οἶκον τέρων· ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει. . . Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ Ὅρος τὸ Ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Προσευχῆς μου! . . . » (Ἠσαϊ. 54, 6) Καὶ μακάριος ὁ Εὐνοῦχος, ὁ μὴ ἐργασούμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ Κυρίου πονηρὰ· δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς Πίστεως χάρις ἐκλεκτῆ, καὶ κληρὸς ἐν Νὰς Κυρίου θυμηρέστερος! . . . (Σελ. 3, 14.) Καὶ διερμηνεύων ταῦτα λέγει « Εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνοῦχησαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. » Ἐπειδὴ δ' οἱ πάντες δὲν ἐννοοῦσι τὸ ὕψος τῆς Θείας Παρθενίας, τὴν τελειότητα τῆς ὑπερτάτης ταύτης πνευματικῆς αἰδανικότητος, ὁ Κύριος ἐπιλέγει « Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. » (Ματθ. 19, 12). Οἱ Παρθέναι εἶναι Ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ, οἱ ἐν τῇ Οὐρανίῳ Βασιλείᾳ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρακαθήμενοι! . . . « Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐν τῇ Μυσταγωγικωτάτῃ αὐτοῦ Ἀποκαλύψει, ἐνθα ἀποκαλεῖ Ἀρνίον τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ Ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ Ὅρος Σιών, καὶ, μετ' αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες (Ἁγίων). . . Ὅσοι

ἦσαν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· Παρθένοι γὰρ εἰσὶν ! .
 Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἄρνιον ὅπου ἂν ὑπάγῃ.» (Ἀποκ.
 14, 14.) Αἱ δὲ Σήλεια Παρθένοι εἰς τύπον τῆς Ἀειπαρθένου, ἣν
 οἱ Προφῆται «Χρυσῶν, Θυματήριον» ἐγκωμιάζουσι, Θυματήριον
 καὶ Θυμίαμα ἀναγορεύονται ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· Αἱ Παρ-
 θένοι εἰς τύπον τοῦ Θυματηρίου τιμηθησῶσιν καὶ τοῦ Θυμι-
 άματος.» (Ἀποστ. Διατ. Β΄. 26.) Τοιαῦται αἱ Παρθένοι οὔσαι, Ἄγ-
 γελοι καὶ αὐταὶ τοῦ Οὐρανοῦ εἰσὶν, αἵτινες θὰ παρακολουθῶσιν ἐν
 παντὶ τόπῳ, τὴν Ὑπερχίαν Θεοτόκον· καὶ ὅταν αὕτη, ἐν κροσ-
 σωτοῖς χουσοῖς πεποικιλμένη, στέφανον ἀστέρων περιβεβλημένη,
 καὶ θαμβόνοσα Ἡλίους καὶ Ἡλίους ταῖς φαινοτάταις μαρμαρυ-
 γαῖς τῆς, παρουσιασθῆ τῷ Βασιλεῖ τῶν Βασιλευόντων, τότε μέλλει
 νὰ παρουσιάσῃ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Οὐρανίῳ Ναῶ του, ἐν χαρᾷ, εὐ-
 φροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· Ὁ Ἀπενεχθήσονται, λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ
 Ἅγιον, ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι, (αἱ) ὀπίσω αὐτῆς,
 αἱ πλησίον αὐτῆς (τῆς Θεοτόκου) . . Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύ-
 νῃ καὶ ἀγαλλιάσει.» (ψαλ. 44, 16.) Τοσοῦτον μεγάλη ! Τοσοῦτον
 ὑπέροχος εἶναι ἡ δόξα, ἣτις ἀναμένει τοὺς Παρθέτους καὶ τὰς Παρ-
 θέτους εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν ! . .

Θεῖον ! Οὐράνιον ὄντως ἡ Παρθενία ! Μεγάλη ἡ ἰσχύς ! Μεγά-
 λη ἡ δύναμις αὐτῆς ! . Αὕτη λαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἐκ χόδς καὶ
 σποδοῦ καὶ γῆς, καὶ τὸν ἀναβιβάζει εἰς ὕψη οὐράνια ! . Αὕτη τὸν
 λαμβάνει ἀπὸ τῆς ὑλαίας αὐτοῦ παχυλότητος καὶ τὸν ἀνυψοῖ εἰς
 ὑπέροχον πνευματικὴν ἰδανικότητα ! . . Αὕτη τὸν λαμβάνει ἐγ-
 κόσμιον ἄνθρωπον, καὶ τὸν διαπλάττει οὐράνιον Ἄγγελον ! . .
 Αὕτη ἐπὶ τέλους, τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τοῦ Κόσμου, ὡς ἀνάξιον τοῦ
 Κόσμου, δι' αὐτὸν, καὶ περιγύνοσα αὐτὸν φῶς οὐρανίων μαρμα-
 ριγῶν, τὸν εἰσαγάγει εἰς τὰ Ἄδυτα τῶν Ἐπουρανίων, καὶ τὸν
 προσφέρει νυμφίον τῷ Κυρίῳ ! . . Τοιοῦτον ἡ Θεῖα Παρθενία ἐ-
 ποίησε καὶ τὸν σήμερον ἐγκωμιάζόμενον Θεῖον Γεράσιμον, οὗτινος
 τὴν πάνσεπτον καὶ ἁγίαν Μνήμην ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει πνευ-
 ματικῇ, εὐσεβῶς καὶ ἐνθῶς πανηγυρίζομεν ! Δι' αὐτῆς φωταγω-
 γούμενος εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον πολλὰς διήλθεν ἱεράς Μονὰς καὶ
 Σκήτας ὁσίων ἀναχωρητῶν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν
 φιλοξενον καὶ Ὀρθοδοξοτάτην γῆν τῶν Κεφαλληνῶν, ἀνήγειρεν,
 ἐν Ὁμαλοῖς, τὴν εὐαγῆ αὐτοῦ Μονήν, ἣν Νέαν Ἱερουσαλήμ ἐπε-

κίλεσεν. Ἐκεῖ ἐν πράξει καὶ διδασκαλίᾳ ἀσκούμενος, ἐν ἀγρυπνί-
 αῖς, νηπτεῖαις καὶ προσευχαῖς τελειούμενος καὶ ἐν ἐκτιτάσει πνευ-
 ματικῆς Κάλους ὑπερουρανοῦ καὶ ἀφάτου ἐντροφῶν, ἀνεδείχθη
 τέλειος Ἀσκητής, τέλειος Ὁσιος, τέλειος Παρθέτος, ἀληθῆς ἐπί-
 γειος Ἄγγελος ! . . Μετὰ δὲ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ τελευτήν, ἡ
 μὲν ἁγία ψυχὴ του, ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς Οὐρανὸν ἀνυψωθεῖσα εἰσῆλθεν
 εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ! Τὸ δὲ τρισόβλιον αὐτοῦ Σκήνος ἀνε-
 δείχθη Ναὸς Θεοῦ ζῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου Δοχεῖον πάνσεπτον,
 ζωοποιῶν τοὺς νεκροὺς, τοὺς δαιμονοῦντας ἀπολυτροῦν, τοὺς νο-
 σοῦντας θεραπεύον πρὸς πίστιν, καὶ ἁγιασμόν, θάρρος καὶ πα-
 ρηγορίαν τῶν εὐσεβῶς προσκυνούντων αὐτὸ, τὸ Θεῖον, τὸ Οὐρά-
 νιον Σκήνος !

Ἐντεῦθεν αἶνος καὶ δοξολογία περιβάλλει εἰς αἰῶνας αἰῶνων τὸ
 Οὐράνιον ὄνομά του ! Πᾶσα εὐσεβὴς ψυχὴ εἶναι ὁ θρόνος του ! Πᾶ-
 σα ὀρθόδοξος καρδιά εἶναι τὸ Βασιλεῖόν του ! Ἄπασα ἡ γῆ πλη-
 ροῦται τοῦ ὀνόματός του, καὶ οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν ἀντιχοῦσι
 τὰς δοξολογίας του ! . . Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Ἅγιον ! Αἶνε ἡ
 ψυχὴ μου, ἕως ὑπάρχεις, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ ! . . Ἄγιο
 Εὐλόγημένε ! Ἄγιο δεδοξαμένε ! Ἄγιο τρισμακάριστε ! . Σὺ τῆς
 Ὀρθοδοξίας τὸ στερὸν καὶ ἑδραῖον κρατάωμα ! Σὺ τῆς Ἑλλάδος
 ὁ φρουρὸς καὶ ὁ ὑπέρομαχος ! Σὺ τῆς Πελοποννήσου τὸ κλέος ! Σὺ
 τῆς Κεφαλληνίας τὸ Σεῖον ἐγκαλώπισμα ! . Σὺ καὶ τῶν Μοναστῶν
 ἡ κριτὴς καὶ ὁ ποδηγέτης ! Σὺ καὶ τῶν Ἱερέων τὸ κτύχημα ! Σὺ
 καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα ! Γεράσιμε Θεοφόρε ! Γεράσιμε Θεόληπτε !
 Γεράσιμε Θεόφρων ! Σὲ χαίρουνται οἱ Ἄγγελοι ! Σὲ ἀγάλλεται ὁ
 Παράδεισος ! Σὲ ἐπιποθεῖ τὸ Οὐράνιον Ἱεράτευμα ! Σὲ φοβοῦνται αἱ
 Δαίμονες ! Σὲ φρίττει ὁ Ἄδης ! Σὲ τρέμει τὸ Πανδαιμόνιον ὄλον !
 Σὺ τῷ κάλλει ὠραϊσμένος, καὶ ζῶν ἐν καλλοναῖς ἀρρήτοις Θεῶν
 μεθέξων, ἔλλαμψας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κόσμου ὡς Θεῖον, ὡς Οὐρά-
 νιον Σέλας ! . . Χαίρετε ὅθεν χαίρετε Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι,
 Πατριάρχαι καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι καὶ Διδάσκαλοι, Μάρτυρες
 καὶ Ὁσιοὶ ! . . Χαίρετε λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου πάντες ! Χαίρε-
 τε Ἡγεμόνες καὶ λαοὶ ! Χαίρετε νεανίσκοι καὶ Παρθένοι ! Χαίρετε
 Πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων ! Χαῖρε Ἑλλάς ! Χαῖρε Πελοπόννησος !
 Κεφαλληνία χαῖρε ! . . Ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ τοῦ νέου Ἰσραὴλ, ὁ
 Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Θαυματουργός, ὑψόβη Θεοδοξιστος ἐν τῷ

μέσω ἡμῶν ! . .

Δι' ὃ καὶ πανηγυρίζει σήμερον ὅλη ἡ Ὁρθόδοξος Οἰκουμένη ! .
Πανηγυρίζει ἡ Κωνσταντινούπολις ! Πανηγυρίζει ἡ Ἀλεξάνδρεια !
Πανηγυρίζει ἡ Ἀντιόχεια ! Πανηγυρίζει ἡ Ἱερουσαλήμ ! . Σήμερον, ὅπου εἷς καὶ μόνος Κεφαλλὴν ὑπάρχει, ἐν Ἀσία, ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀφρικῇ, ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Αὐστραλία, ἐν Ὠκεανία, παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάρχη, ἐν ἐγκωμίοις ἱερῶν, εὐσεβῶς καὶ Θεοφιλῶς πανηγυρίζει τὸν Θεοφόρον πατέρα καὶ Προστάτην ἡμῶν, τὸν Ἅγιον Γεράσιμον τὸν μέγιστον καὶ θαυματουργότατον ! . Ἀλλὰ σήμερον, πρὸ πάντων, πανηγυρίζει ἡ εὐάνδρος καὶ καλλιπάρθενος Κεφαλληνία ! . Σήμερον ἡ Κεφαλληνία λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆς, πλήρης νεότητος πνευματικῆς καὶ κάλλους οὐρανια, πιστῆ, εὐσεβῆς, ὀρθόδοξος, ὀρθοδοξοτάτη, μὲ λαμπάδας ἀνημμένας, μὲ θυμιάματα καιόμενα, μὲ μύρα, μὲ δάφνας, μὲ μυρσίνας, ἐν αἰνοῖς, ἐν ᾠδαῖς, ἐν δοξολογίαις, ὅλη χαίρουσα, ὅλη ἀγαλλομένη, ἄδει, γεραίρει καὶ ἐγκωμιάζει τὸν Μακκάριον καὶ Θεοδώρητον αὐτῆς Πατέρα, τὸν ἐν-θεον αὐτῆς εὐεργέτην, Γεράσιμον τὸν Ὅσιον ! Γεράσιμον τὸν Μεγαν ! Γεράσιμον τὸν Θεῖον !

Πάτερ Ἅγιε, Θεόπνευστε καὶ Θαυματουργέ ! ὁ τὴν Κεφαλληνίαν ἀγίασας διὰ τῆς Σῆς μακαρίας λήξεως καὶ βιοτῆς, ὁ τοὺς Κεφαλλῆνας ἐξαιρέτως δοξάσας καὶ ἀγαπήσας, φύλαττε αὐτοὺς ἀπὸ περὰτων ἕως περὰτων Γῆς ὅπου περ ἂν ᾧσι, τιμῶντας καὶ ἀγιάζοντας τὴν ἀγίαν Μνήμην Σου ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς τέκνα ἁμονίας καὶ ἀγάπης ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ πνευματικῇ ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς τέκνα φωτός ! Τέκνα Πνεύματος ! Τέκνα Ὁρθοδοξίας ! . . Τήρησον αὐτοὺς ἐν παραφυλακῇ ἐνταλμάτων εἴτ' ἐν Παρθενίᾳ ὄντας, εἴτ' ἐν Γάμῳ, εἴτ' ἐν γηραίᾳ ! Ἀνάδειξον αὐτοὺς μιμητὰς τῆς Σῆς βιοτῆς τῆς Σῆς ἐγκρατείας, τῆς Σῆς συνέσεως, τῆς Σῆς σωφροσύνης ! . . Πάτερ τῆς Ἑλλάδος Γόνε καὶ Θεσαύρισμα ! Πάτερ τῆς Ἑλλάδος τὸ Καύχημα τὸ Θεῖον ! Πάτερ, τὴν Ἑλλάδα ἀνάστησον ! Τοὺς Ἑλληνας καὶ πάλιν λαμπροὺς ἐν σοφίᾳ, λαμπροὺς ἐν ἰσχύϊ, λαμπροὺς ἐν συνέσει, καὶ πάλιν ἀνάδειξον ! Φύλασσε αὐτοὺς ! Φύλασσε τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν ! Καὶ κραταίωτε αὐτοὺς εἰς αἰῶνας αἰώνων ! . . Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς ἑφημερίδος "Κεφαλληνία", ἀριθμ. 79.)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας

ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἱερέα Χριστόφορον

Ε. Ἰγγλέσην Διδ. τῆς Ὁρθ. Χρ Θεολογίας καὶ

Ἱεροκῆρυκα τοῦ Νομοῦ Κερκύρας.

Τέκνον ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ περιπόθητον !

Ἡ ἀγαθὴ γῆμη ἢ παρακολοθήσασά σε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρταχοῦ συνοδεύσασά σε ἢ ἀγαθὴ γῆμη τῆς ἐν Κερκύρα ἡσυχυ ἐναρέτου πολιτείας σου καὶ τῆς πολυζήλου σπουδαιότητος τῶν σῶν Ἐκκλησιαστικῶν λόγων, τῶν γεμόντων ἀληθῶς καὶ σώφρονος Ἐθνικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ζήλου, ἐπέ-τλησέ με πνευματικῆς γλυκυθυμίας καὶ ἐρετοίησέ μοι ἐνδόμυρον ἐπόμενον ὑπόληψιν καὶ σεβασμὸν, καὶ ἠγάγασέ με ὅπως καὶ μακρόθεν, διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιστολῆς μου, σπεύσω ν' ἀσπασθῶ τὴν ποθητὴν κεφαλὴν σοῦ τοῦ ἀγλαοῦ τέκνου τῆς ἐμῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐμῆς Μητροπόλεως, καὶ συγγαῶ σοι ὀλοφύγως διότι τὸν ἄκρον ἔθνικόν καὶ θρησκευτικόν ζήλον σου, καὶ τὴν Θεοφιλῆ χρηστότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ εὐαγγελικῆς διαγωγῆς σου, καὶ εὐχηθῶ σοι τὰ αἰσιώτερα καὶ τὰ κρείττονα, καὶ ἐπὶ πάντων τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη σοι διαπαντός.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 27 Νοεμβρίου 1868.

Ὁ πρὸς Θεὸν εὐχέτης

✠ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Μητροπολίτης Κεφαλληνίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ

Τῷ Ὁσιωτάτῳ καὶ Ἀγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κεφαλληνίας, τῷ ἐμῷ Πατρὶ καὶ Ἱεράρχῃ.

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα !

Μετὰ χαρᾶς πλείστης καὶ νύκθης εὐγνωμοσύνης ἀνεκφράστον,

καὶ σεβασμῶν βαθέως ἠσπάσθη τὴν πατρικὴν καὶ ποιμενικὴν Ἐπιστολήν, ἣν ἡ Υ'. Παριερότης εὐηρεστήθη τὰ μ' ἀπειθῆναι τιμῶσα τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἀσπαζομένη καὶ ἐγκρίνοσα καὶ κερύσοσα τὴν ἐμὴν Διδασκαλίαν, ἐδχομένη με καὶ ἐμψυχοῦσα με, ὅπως μετὰ ζήλου, πίστεως καὶ ἀγάπης ἐτι αἰξούσης ἐκπληρῶ σταθερώτερον τὸ Εὐαγγελικὸν ἔργον μου, τὸ Θεαρχικὸν καὶ Θεόδοτον Κήρυγμα τοῦ Ἐνσαρκωθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἡ Υ'. Παριερότης, ἐπαρρηπνοῦσα καὶ παρακωλουθοῦσα μακρόθεν τοὺς ἐν τῷ Ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου κοπιῶντας γεωργοὺς, εἶρε καμὲ, τὸ ταπεινὸν αὐτῆς τέκνον, τὰ ταπεινῶς καὶ ἀγαθῶς ἐργαζόμενον, ἐν γῆ ἄλλοτρία μὲν ἀλλὰ γῆ Κυρίου ἀγαθὴ καὶ τιμία, καὶ ἔσπευσε ἀθρόομητος ὅπως ἐγκρίνη καὶ ἐξάρη τὴν μετριότητα τῶν ἐμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λόγων, καὶ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἐμῆς βίωτης, ἣν ἡ Υ' ἀστέρα ἀγαθοτάτη Πατρός τῆς ἱεροπρεπῶς ἐνθαφρῆσει.

Ἡ Υ'. Παριερότης, ἣν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔδετο Ἐπισκόπου ἐν Ποίμνῃ Χριστοῦ Ἐκλεκτῆ, οὕτω ποιμενοῦσα καὶ οὕτω ἀγαθοπρεπῶς πολιτειομένη, ἀρέμησέ μοι τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἐκκλησίας Θεοφόρου Ποιμένας, οἵτινες, κατὰ μίμησιν τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν, οὐ μόνον τῆς ἑαυτῶν Ποιμνῆς ἐκήδοτο, ἀλλὰ καὶ πάσης Ποιμνῆς Χριστοῦ, καὶ εἶχον τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀποστέλλων, ἐν τοῖς Ποιμνίοις Αὐτοῦ, οὕτω σεβασμίους Ποιμένας, καὶ ἀποδίδων Χάριν καὶ ἔλεος τῷ λαῷ Αὐτοῦ.

Δεόμενος τῶν Εὐχῶν τῆς Υ'. Παριερότης πρὸς μείζωρα καὶ κρείττορα ἐμὴν προκοπήν, καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, εἰμὶ εἰσαί.

Ἐν Κερκύρα τῇ 4. Δεκεμβρίου 1868.

Τὸ ταπεινὸν καὶ εὐπειθὲς αὐτῆς τέκνον

Ὁ Ἱεροκλήρξ τοῦ Ν. Κερκύρας

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΠΓΓΛΕΣΗΣ

ἐν Ἱερῶσιν ἐλάριστος.